

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Leto XXXI.

Celovec, 7. kimavca 1912.

Št. 36.

Nov načrt za prodiranje nemštva.

Mnogo ran je že usekalo Slovencev nemško uradništvo. Kjerkoli se Slovincu godi krivica, povsod vidi za tem činom nemškega radikalnega uradnika. V katerikoli večji urad prideš, povsod naletiš na nemškega uradnika, celo v popolnoma slovenskih krajih. Nastavljanje nemških uradnikov med Slovenci pa ni morda nekaj slučajnega, ampak je sistem. Nemški »Volksrat« izve za vsako uradniško mesto že po mesec dni prej, predno sploh pride vest v javnost, da je dotično mesto prazno. Vse instance gledajo na to, da zasede dotično mesto Nemec, Slovence pa odganjajo. Slovenskih železniških in davčnih uradnikov je n. pr. lépo število v trdonemških deželah in trdonemških krajih, kjer se pa niti ganiti ne smejo; nihče ne sme vedeti, da so slovenskega rodu sinovi, sicer gorje jim! Še hrane ne dobijo! Vse drugače se godi nemškemu uradnikom med Slovenci. Med Slovence pošiljajo najhujše radikalne peteline, ki sovražijo slovenski rod in katoliško cerkev, in ti uradniki začenjajo potem v svojem kraju ponemčevati. Kadar jih je dovolj, da se čutijo že dovolj močne, ustanovijo podružnico »Südmarke« ali »Schulvereina«, posredujejo, da prihajajo v dotični slovenski kraj nemški trgovci, gostilničarji, sami hujškači.

Počasi začnejo ti ljudje rogoviliti. Slovencev, ki ž njimi potegnejo, bodisi iz same neznačajnosti ali uradniki pri njih kupujejo, ne majnka. Drugi pa vse to mirno gledajo, kakor da bi moralo že tako biti. Kmalu nastane tako v slovenskem kraju »nemška trdnjavnica«, ki jo podpira na vse kriplje tudi vlada, ki jim zgradi takoj najprej ljudsko šolo, in če je kraj večji, tudi gimnazijo. Če se končno slovenski domačini postavijo po robu, češ, kot gostje ste nam v slovenskem kraju dobrodošli, a nas Slovencev ne

bote komandirali in naše javnosti moralno izkvarjali. veljajo kot grozni »hujškači«, priseljeni rogovileži pa kot »Brüder im bedrohten Land« (bratje v ogroženi deželi), čeravno so ogroženi le domačini - Slovenci.

Tako zidajo nacionalni Nemci nemški most do Adrije, ne mnogo moteni od slovenskih voditeljev. Zadnje ljudsko štetje je to delo avstrijske vlade in nemškega »Volksrata« posebno v jasni luči pokazalo v Trstu in Gorici, to je v mestih, kjer o Nemcih-domačinah ne more biti govora. V Trstu in Gorici so doma Slovenci in Lah. Nemci so samo priseljenci. In vendar so pri zadnjem ljudskem štetju v Trstu našli poleg 118.353 Lahov in 56.000 Slovencev tudi 11.436 Nemcev. To daje mnogo misliti. Zdi se pa, da se niti Lah niti Slovenci v teh mestih ne zavedajo, kako velika da je zanje nemška nevarnost.

Nemški nacionalci dobro slutijo, da ta način ponemčevanja ne bo trajal večno, da se bodo čisto naravnim putem Slovenci in Lah vzbudili iz sedanje zaspanosti nemškemu prodiranju; zato delajo na vse kriplje, da dosežejo hitre uspehe. Nemški nacionalci delajo, dokler je zanje čas, da bi se na jugu s pomočjo vlade tako okrepili, da bi zlezli Lahom in Slovincem preko glave in tako zagurali zgradbo nemškega mostu od Belta do Adrije.

V tem načinu germanizacije so Nemci zelo iznajdljivi. Pred nedavnim so »Freie Stimmen« objavile nov način germanizacije. Pozvale so nemške penzioniste, Nemce, ki se živije od obresti svojega premoženja, vrtnarje in zasebnike vseh vrst, da se naj iz nemških mest začnejo naseljevati v južnih alpskih deželah ali ob obrežju Jadranskega morja. S par tisoč kronami si je mogoče kupiti lasten dom z vrtom, pa tudi najemnina je na deželi manjša kakor v mestih, kjer tožijo vsled draginje stanovanj. In število takih ljudi, ki bi lahko šli na deželo, trdijo »Fr. Stimmen«, ni majhno. Kakšnega pomena bi bilo to za nemštvo, dokazuje sledeče:

»S tem bi bilo, kar je za nas Nemce največje važnosti, tudi ojačeno nemštvo na jugu Avstrije, kjer ima izvršiti še zgodovinsko nalogo, predvsem prodiranje do Adrije. Za razveseljiv napredek nemštva na južnem Tirolskem, na Koroškem, Spodnjem Štajerskem in Primorskem, se je zahvaliti ne v majhni meri nemškemu tujskemu prometu. Mnogo nemških letovičarjev in kopalnih gostov se je v teku let odločilo za trajno naseljevanje na jugu Avstrije in si ustanovilo lastno ognjišče. Zato je iz narodnih ozirov potrebno, dotok nemških tujcev namenoma pospeševati in zlasti začeti s sistematičnim naseljevanjem nemških družin. Vsak Nemec, ki ni navezan na nobeno določeno bivališče in stanuje danes v kakem velikem mestu, industrijskem kraju ali v kakem pustem nemškem jezikovnem okolišu ter hoče na jugu Avstrije, bogatem na bodočnosti, nemštvo dejansko podpirati, ne more tega bolje storiti, kakor če se preseli na jezikovno mejo. S tem svojim korakom si ne bo le svojega življenja olepšal in olajšal, ampak bo tudi sodeloval pri mnogoobetajočem b o d o č e m n e m š k e m d e l u, namreč pri naseljevanju na našem lepem avstrijskem jugu. Nemško obrambno (!) društvo »Südmarka« v Gradcu je začetkom leta 1911 že začela uspešno naseljevati Nemce vseh vrst in je rada pripravljena, brezplačno pojašnjevati o vseh naseljevalnih zadevah na jugu Avstrije v vsakem oziru.«

Lepi so torej naši slovenski kraji, in nemški poželjivosti se cedijo sline, kdaj bi moglo pregnati z rodne zemlje slovenske domačine in zatreti slovensko besedo. Slovenci, bodimo pozorni! Slovenska zemlja Slovincu!

Slovenske občine in slovenska društva!
Spominjajte se v svojih proračunih „Slovenske Straže“!

Podlistek.

Lepa Rozika.

(Vizija. — Spisal A. B.)

(Konec.)

Amerika

Sprejela me je zopet vase
dežela daljna — domovina
ostala pa za sivim morjem,
ljubezen moja, zakopana
pod grudo tuge plaho spi...
Ah, kje si, žena ljubezniva?...
Otroče bedno tvoje grudi
iztika, kakor je navada,
in jaz te v sanjah trudnih iščem,
na prsi da bi te privil...
A tebe ni — ljubezen moja...
Ostalo pač mi dete nežno,
ki celo je podobno tebi
in ko na njega se oziram,
se zdi mi, da le tebe zrem...
Ostavl sem te pač nemilo,
sem kruto pahn timer od sebe,
a to se v jezi je zgodilo,
za vse se, vse sedaj kesam...
Okrutnež, dal sem tebe v žrtev —
sedaj prepozno se kesam.
Kako si miler me prosila,
a jaz sem za ljudi se brigar
in tebe tužno sem pregnal...
Če si še živa — Bog te vari,

če mrtva si — pokojno spi
v naročju hladnem črne zemlje,
a jaz se bodem maščeval — —

* * *

Preteklo je že dvajset let, odkar
papierje jaz sem te-le pisal.
Ah, koliko sem od takrat
pretrpel že — sedaj bogat sem.
Od zore v mrak sem delal pridno,
edinca skrbno sem vzgojil,
bogastva sem mu pridobil.
Ah, morda moja bedna žena
od zgoraj mi je izprosila
na moje delo blagoslov...
Množilo se mi je bogastvo
in zvan sedaj sem jaz — bankir.
Usodo matere nesrečne
jaz sinu tudi sem odkril — —

Že blizu konca sem — to čutim —
spomin mi mnogo je opešal,
a duša, ta še vedno sanja:
»V opojni zarji v sivi dalji
domovje ljubo vidim, duša,
kot drobna ptica hrepeni,
na trate žalostne mladosti...
Ah, vem, nikdar vas ne uzrem več
planine daljne, polja zlata,
nikdar ne slišim, kak šume
v viharju burnem tam gozdovi,
nikdar več ne poljubim tla,
preljuba tla domača...

Prebral teh par vrstic sem... Oče,
moj mrtev oče, pisal to je! — —
A jaz?... Najprej domovje svoje
ogledat grem si in gomilo
preljube mame obiskat...
Potem — naj izvršim osveto,
ki oče mi jo je ukazal — — —
— — — — —
— — — — — In sin takrat
prišel je mater maščevat...
Takrat se med ljudmi razneti
nemir nevaren, žugajoč,
z zobmi delavci škripajoč

XIV.

zahtevali od gospodarja,
da plače jim poviša naj,
če noče gledati viharja
delavstva... Zganil se je zmaj —
v telesih onemoglih vsplala
je zopet kri in se zagnala
je v dolgo stiskano srce,
želeli lepega si dne
v bodočnosti, otrokom sreče...
A on se jim je le smejal,
saj jih predobro je poznal,
da kmalu bodo bedne gneče
vrnile se, da reven, suh
bo narod vrnil se po kruh.

XV.

A ni se vrnil narod bedni,
nekdo med njimi pogumno vstal

Za bolnike.

»Slovenec« od dne 31. avgusta napoveduje velevažno akcijo za Kranjsko, ki je tudi mi na Koroškem ne smemo prezreti. Do- tični članek naglašja, kako da je pri nas za bolnike navadno silno slabo preskrbljeno. »Bolniška soba, postelja, perilo, posoda, hrana, pijača — vse nesnažno, zaduhlo in mračno, brez solnca in zraka... bolezen je morebiti nalezljiva... ni čudo, da imamo popolnoma okužene družine, hiše in va- si, v katerih mori jetika neprenehoma staro in mlado. Ljudstvo pa se udaja v svoji ne- vednosti usodi...!«

»Slovenec« pozivlja, naj se poišče pri- pravnih deklet in žensk, katere bi se v Ljub- ljani naučile bolniške postrežbe. Tako po- učene strežnice bi se nastanile po obči- nah, dolžnosti in pravice bi se jim natanč- no določile in pod nadzorstvom zdravnikov bi bile ljudem v velik blagor.

Te stvari tudi na Koroškem ne smemo prezirati. Pri nas za bolnike nikakor ni po- skrbjeno. Dežela ima svojo deželno bolniš- nico, ali med zdravniki in postrežnicami se le izjemoma najde kdo, ki je zmožen sloven- skega jezika. Kako je torej mučen položaj bolnika, ki pride med ljudi, s katerimi se nikakor ne more niti zgovoriti. Kako tudi hoče zdravnik delati, če bolnika ne razume? Ali tako je žal na Koroškem! Potem se po pravici pritožujemo, da ravno na sloven- skem delu dežele nimamo nobenega zavoda za bolne. V Celovcu je deželna bolnišnica, je ženska bolnišnica Elizabetink, ki je vred- na posebnega priznanja in v katero se naj- rajši zatekajo slovenske kmetice in kmečke hčere, ker je tukaj vedno slovenskih redov- nic na razpolago. V Wolfsbergu je bolniš- nica, v Beljaku je, v Št. Vidu so usmiljeni bratje, v Špitalu so se naselile križevske se- stre, ničesar pa ni ne v Velikovcu, ne v Pli- berku, ne v Železni Kapli, ne v Borovljah, ne v Šmohoru, kakor da bi se bili bolniški zavodi nalašč izogibali slovenskega ozem- lja. Ko je dežela napravila novo bolnišnico, bi bila morebiti boljše storila, ko bi bila zi- dala štiri ali pet malih bolnišnic na deželi. Seveda je zdravnikom v Celovcu ljubše, ako imajo tukaj velik, popolnoma opremljen za- vod, ali stvar ima drugo stran: Velika bol- nišnica je le bolnišnica za mesto Celovec, iz dežele pošiljajo tja le bolnike, ki nikogar nimajo, najdragocenejši del našega ljud- stva: kmet in kmetica, oče in mati ne more- ta z doma, tu trpita, dokler ni bolezen za- mujena, potem se morebiti še poskusi nekaj tednov v bolnišnici. Za hlapca in deklo pla- ča občina, tukaj se ne odlašja, kmet pa mora plačati sam in zato se ne upa z doma, do- kler ni prepozno. Tako nam umirajo zlasti kmetice vsled preobilnega dela in trpljenja z otroki, tako nam umira kmet v letih, ko bi moral biti še pri dobrih močeh. Žalostni bolniški prizori so tudi en vzrok, da dela-

vec ne mara ostati na kmetih, kjer je žali- bog zanj v slučaju bolezni silno slabo po- skrbljeno.

Tukaj ne smemo več topo čakati. Pri- družiti se moramo ljubljanski akciji, pois- kati slovenskih deklet, ali poštenih žensk, ki se naj izučijo bolniške postrežbe, druga za drugo. Ne dvomimo, da se jih bo ljudstvo razveselilo in posluževalo. Za vzdrževanje in vodstvo pa se mora ustanoviti posebno društvo, recimo družba sv. Vincencija, ki poskrbi za potrebna sredstva.

Stroški tega društva ne bodo preveliki. Samo ob sebi je umevno, da bodo za take postrežnice donašale tudi občine, podpirala jih bo dežela, nekaj pa bodo že bolniki sami tudi dali, in nekaj bo zbralo društvo.

Treba takoj v Celovcu sestaviti priprav- ljalni odbor in stvar vzeti resno v roko.

Odpadniki.

Nemški liberalni listi prinašajo poročila o uspehih svoje protestantske agitaci- je. Leta 1911 je v Avstriji izstopilo 4891 ljudi iz raznih ver ter pristopilo k luteranstvu; iz katoliške cerkve je izstopilo 4348 duš, druge so prihajale od drugod. Odpadanje se ni množilo, število se je proti letu 1910 za 299 duš znižalo. Ali vsekako je to število silno visoko in žalosten dokaz, da se Avstrija ne zaveda svojih dolžnosti. Od začetka apostat- skega gibanja je pristopilo k protestantiz- mu do danes 65.635 duš.

Vsakdo ve, da nikdo ne odpada iz ver- skega prepričanja; to ni mogoče. Bolj ko katoličan pozna svojo vero, bolj se je veseli in manj dvomi; bolj pa ko drugovorec po- zna svoje luteranstvo, svoj razkol, manj ga je vesel in hujši dvomi se v njem vzbujajo. Vsakdo tudi dobro ve, da se lahko godi tu ali tam pohujšanje, da pa katoliška vera v sebi nima nobenega nauka, ki bi ne bil ves svet. O drugih verah se pa da kaj drugega dokazati. Ljudje, ki odpadajo, niso iskali vere, vrgli so od sebe ostanke starega ver- stva in hočejo biti prosti dogme, to se pravi, hočejo verovati le še, kar se jim poljubi. Ka- ko je smešen protestantizem, ki te odpadke pobira! Ali ni podoben beraču, ki na veliko- mestnih smetiščih pobira stran vržene cu- nje, da si iz njih izkupi sredstev za svojo ža- lostno eksistenco. »Pridnega obiskovalca cerkve na meni ne bode imeli«, je dejal pastoru profesor X., ko je priglasil pristop k luteranstvu. »Popred nisem hodil k božji službi, zato nisem prestopil, da zdaj hodim v cerkev«, je dejal g. Y. Pastor pa je k vse- mu temu molčal. Število je število, in to je žalibog žalostna priča verske nemarnosti in avstrijske toposti! Pošljimo mi enega kapla- na na Prusko spreobračat luterance! Z obratno pošto bo priletel nazaj, Avstrija pa požira stotine pastorej, ki jih Prusija po- šilja čez naše meje — oznanjat luteransko vero... ves svet pa se nam posmehuje!

in v govorici mu zavedni sovražstvo do tovarne vžgal. To bil je v vasi tujec mladi — ljudje verjeli so mu radi, ko jim s plamtečimi očmi govoril je o svobodi, o svobodi v poljanah rožnih, nazaj v naravo vabil jih in v govorih navdušenih trpljenje slikal jim podložnih. Demon, ki tajno v njem je spal, mu govore narekoval,

XVI.

demon okruten maščevanja, da zapeljivca bi kaznil in vsa trpljenja, žalovanja nad njim za vedno si razlil. Naščuval maso je viharo, da v strasti šla zažgat tovarno, a ko vžžarelo je nebo, mu vendar bilo je hudo. Kako so sikali plameni, nebesni svod kako žarel, a narod plesal, vriskal, pel o svobodi dobljeni. In bridko tega se kesal, ko spomnil se, da maščeval

XVII.

bi Bog vse in da maščevanje le Bog mogočni si lasti — zatopljen v to premišljevanje — naenkrat krik ga prebudi

prav poleg njega in ozre se in prebledi in ves se strese. Pred njim, krvav in razkuštran, tovarnar stal je. »Oj, gavran, ti kljuvaj si me zmer,« zatulil, — ha, Rozi je podoben, da. Ah, pusti me, Erinija enkrat... In blazne vanj izbulil oči in zopet odbežal in v noči se je krohotal.

XVIII.

Tovarna je do tal zgorela — nič drugega — le sam pepel — tovarnarja pa je zadela še roka božja, da zblaznel in v oni grozni noči v vodo se vrgel in končal usodo. Krvav mu žar ob smrti pel — Raznesel veter je pepel in tu je njiva razorana, v njej žito zlato valovi, in vstaja, lomi se, šumi skrivnostno, — tuga zakopana, ki vam sem jo opisoval... Sedaj pripoved sem končal —

* * *

Polnočne sanje... laž... prevara... tovarna v dalji se temni in kakor nad grobove vrba dušič se dim iz nje vali — — — — —

Evharistični kongres.

Zadnja navodila za posebni vlak na Dunaj.

1. Vozni red je južna železnica iz- premenila in sicer velja sledeči red; posebni vlak za koroške Slovence na Dunaj vozi: Iz Celovca, dne 11. septembra ob 8. uri 30 min. zjutraj — iz Grabštanja ob 8. uri 43 min. — iz Rikarjevsi ob 8. uri 53 min. — iz Sinčevsi ob 9 uri 5 min. — iz Metlove ob 9. uri 22 min. — iz Pli- berka ob 9. uri 35 min. — iz Prevalj ob 9. uri 52 min. — iz Guštanja ob 10. uri 3 min. — iz Spodnjega Dravber- ga ob 10. uri 15 min. predpoldne — iz Ma- ribora ob 11. uri 31 minut opoldne — iz Gradca ob 12. uri 54 min. popoldne, (8 minut časa) — na Dunaj pride ob 6. uri 8 min. zvečer.

Nazaj z Dunaja dne 15. septembra ob 9. uri 30 min. zvečer — pride v Spod- nji Dravberg ob 5. uri 38 min. zjutraj dne 16. septembra — v Guštanj ob 5. uri 52 min. — v Prevalje ob 5. uri 59 min. — v Pliberk ob 6. uri 20 min. — v Metlo- vo ob 6. uri 36 min. — v Sinčovas ob 6. uri 45 min. — v Rikarjovas ob 6. uri 58 min. — v Grabštanj ob 7. uri 9 min. — v Celovec ob 7. uri 24 minut.

2. Kaj naj si zapomnijo vsi udeleženci?

1. Vsakdo naj vzame to številko »Mira« seboj.

2. Vsi se morajo skupaj ven peljati in skupaj nazaj.

3. Ako kdo želi, se vrniti z drugim vla- kom, je sam odgovoren zato, ako plača dva- krat voznino.

4. Vsi naj pridejo pravočasno na kolo- dvor.

5. Vsak mora vzeti seboj vstopnico (Kongresskarte), ki jo dobi pri g. župniku svoje župnije; samo s kongresskarto ima pravico vstopiti v posebni vlak.

6. Na vlaku dobijo vsi vozne listke, zna- ke in vodnike za Dunaj.

7. Nakaznice za skupna stanovanja se razdelijo tudi na vlaku. Skupna stanovanja se nahajajo vsa v 10. okraju.

8. Vsi, ki bodo na skupnih stanovanjih, naj prinesejo seboj brisačo, milo itd. za umivanje.

9. Tisti, ki imajo posebna stanovanja, bodo plačali osebno okrog 3 K na dan svo- jim gospodarjem; njim ni treba jemati se- boj potrebščin za umivanje.

10. V petek, dne 13. septembra so vsi oproščeni posta in smejo meso jesti.

11. Vsi naj vzamejo seboj nekoliko jedi- la in sicer najbolj pripravno kuhano meso, kruh in nekoliko pijače. Na Dunaju se bo večkrat težko pravočasno kaj dobilo, ker bo tam na stotisoče ljudstva; zato naj si udeleženci skrbijo ne samo za vožnjo, am- pak tudi za Dunaj nekoliko živeža.

12. Vsi se morajo brezpogojno vклонiti vodstvu celega vlaka in sicer tako na vlaku kot na Dunaju.

13. Na Dunaju bodo posebni vodniki razkazovali koroškim Slovincem po natan- čno določenem načrtu Dunaj.

14. Spored slovenskih prire- ditev na Dunaju:

Za Slovence je odmenjena frančiškan- ska cerkev, ki je prav blizu cerkve sv. Šte- fana v Weiburggasse. Cerkvene slovesno- sti se bodo vršile v sledečem redu:

Četrtek, 12. septembra, ob 6. uri zjutraj govori dr. Andrej Karlin, škof tržaško - koprski: »Evharistija sredi- šče krščanske družine«. Pontifikalna maša. Ob 6. uri zvečer: župnik Janez Kalan: »Kaj vidi Jezus iz tabernakelja po naši domovi- ni?« Litanije z blagoslovom.

Petek, 13. septembra, ob 6. uri zjutraj: Dr. Ant. Bon. Jeglič, knezoškof ljubljanski: »Evharistija in mladina«. Pon- tifikalna maša. Ob 6. uri zvečer: kanonik dr. Josip Gruden: »Socialni pomen ev- haristije«. Litanije z blagoslovom.

Soboto, 14. septembra, ob 6. uri zjutraj: Dr. Mihael Napotnik, knezo- škof lavantinski: »Kako povzdigniti češče- nje sv. Rešnjega Telesa med Slovenci?« Pontifikalna maša. Ob 6. uri zvečer: Prof. dr. Anton Medved: »Izobraženstvo in Ev- haristija«. Litanije z blagoslovom.

V nedeljo, 15. septembra, ob pol 6. uri: Dr. Frančišek Borgia Sedej, nadškof goriški: »Izpričevanje sv. evhari-

stije v javnem življenju. Pontifikalna maša. — Ob 5. uri popoldne sklep in slovo: govori kaplan Janez Hornböck. Blagoslov.

Razen tega bode še v petek v veliki dvorani rokodelskega društva en govor in predavanje s krasnimi skioptičnimi slikami, ki so nalašč za dunajski kongres prirejene. V soboto zvečer priredi društvo »Straža« v čast Slovencem pozdravni večer.

15. Vsi duhovniki naj vzamejo seboj talar: svetujemo, da se vozijo v talarju na Dunaju, tam ga pa odložijo na stanovanjih.

16. Ako se hočejo duhovniki udeležiti velike procesije dne 15. septembra v duhovniški skupini, ne pa v koroški, morajo prinesiti seboj roket brez štole. Svetujemo pa, da ostanejo vsi pri koroški skupini.

17. Za veliko evharistično procesijo dne 15. septembra se morajo vsi zbrati ob pol 8. uri zjutraj pred frančiškansko cerkvijo. Na čelu koroške skupine se bo nosila tabla z napisom: »Koroški Slovenci«. Udeleženci gredo po 4 skupaj.

18. Vsi oni udeleženci, ki pridejo že v torek, dne 10. septembra zvečer v Celovec, naj se zberejo v hotelu Trabesinger.

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Dnevne novice in dopisi.

Imenovanje. Za prava gimnazijska učitelja na srednjih šolah sta imenovana provizorična učitelja dr. Fr. Kotnik na državni gimnaziji v Celovcu za isti zavod in Franc Vogler na gimnaziji v Št. Pavlu za državno gimnazijo v Mariboru.

45letnico mature so obhajali 28. in 29. m. m. sledeči gospodje: Vlč. g. prošt Cvetko Izop, baron pl. Aichelburg iz Celovca, J. Kopper, poštni ravnatelj v Celovcu, dr. Jurij Kulterer, advokat v Velikovcu, Mat. Li-aunig, železnični uradnik v p., iz Beljaka, Ferdinand Neužil, poštni uradnik v p. iz Gradca, Pavel Čare, nadrevident v p. v Celovcu, dr. Karl pl. Webern, sekcijski načelnik v p. v Celovcu in dr. Frid. Wittmann iz Volšperga. Vsi so prisostvovali sveti maši, ki jo je daroval v kapucinski cerkvi v Celovcu mil. g. prošt Izop.

Porotno sodišče. Pri tretjem letošnjem porotnem zasedanju, ki se začne v ponedeljek, 9. t. m., se bodo zagovarjali: Ponedeljek: Friderik Egger in Tomaž Legat, hudodelstvo posilstva; v torek Ernst Maier-Höfferl zaradi nekega članka v »Freie Stimmen«; tožitelj društvo »Alpenrose« na Dunaju in njegov načelnik cesarski svetnik Thomeßl; v sredo: Egon Schwarzenberg, razžaljenje časti.

Malikovanje. Celovski mestni svet je na predlog župana dr. Metnitza sklenil, povodom 50letnice rojstva poslanca Doberniga darovati znesek 10.000 K za ustanovo, ki bo imela Dobernigovo ime in ktere namen bo določil poslanec Dobernig. Celovec nima družega kakor dolgove in sicer milijonske dolgove, za ktere jamči cela dežela. Zato smo tem bolj radovedni, kakšen namen da bo ustanovi določil oboževani poslanec Dobernig.

Občuten mraz, ki je zavladal zadnji čas vsled daljšega deževnega vremena, je prepodil goste ob Vrbskem jezeru in drugod. Letošnja sezona je bila ob Vrbskem jezeru slabeje obiskana kakor lani.

K umoru Janeza Sternada. Pri dežel-nem sodišču v Celovcu sta zaprta delavec Rombo in miner Kaučič, ki sta osumljena, da sta umorila meseca julija ključavničarskega mojstra Janeza Sternada, kojega truplo so našli v Zili.

Odpad od vere. Iz katoliške cerkve so izstopili v Celovcu inženir Maks Vogl, roj. 1868., s svojo ženo Jero, leta 1875. roj. Marija Kobold; gimnazijec Rihard Höller, rojen leta 1896, ključavničar Leopold Tobej, roj. 1886, in učiteljica jezikov Kristina Dvorski, rojena leta 1879.

Policijska svari pred sledečimi potepuhi, ki prosijo za podpore pri občinah: Andrej Hofer, pristojen v Gradec, rojen leta 1891; Janez Klimas iz Galicije, star 55 let; Franc Nohl, rojen leta 1879. v Gründorfu na Češkem, mesarski pomočnik; Alojz Oberhummer z ženo in dvema otrokoma; ključavničar Anton Panzenböck; Henrik Permoser, rojen leta 1867., Avgust Straus, rojen leta 1885., mesarski pomočnik; Jožef Troha, hla-

pec; Aleš Ivo, mizar; Alojz Sinigaglia, slikar; Jožef Cossuta, kamnosek iz Trsta; Janez Stralica iz Renč, okraj Gorica; A. M. Mosé iz Trsta, Jožef Antonac, pristojen v Portole; Avgust Job iz Tržiča; Rud. Strancar iz Šmarij na Goriškem; Viktor Seson iz Trsta; Lud. Zmrzly iz Češkega; Al. Zupančič iz Cateža.

O zastrupljenju živine na Tinjskem barju. Kakor smo že poročali, je poginilo trem kmetom grabštanske občine 14 glav živine, ki se je prej pasla na Tinjskem blatu (močvirju). O tej zadevi se nam še poroča: Na Tinjskem močvirju so pričeli s poizkusnim gnojenjem z umetnimi gnojili. V ta namen so pognojili 3 ha obsegajočo parcelo in sicer pro ha s 5 q Thomasove žlindre in 4 q 40 odstotkov kalijeve soli. Ker manjka močvirnatu zemlji dušika, so poizkusili tudi s solitrom in sicer tako, da so 1 ha pustili brez dušikovega gnojila, 1 ha pa pognojili z 2 in tretji s 4 q solitra. Gnoj so raztrosili deloma s strojem, deloma z roko. Dež je raztopil soli. Takoj nato se je prišlo past tja 50 do 60 goved, ki so s travo zaužila tudi razkrojeno sol. Zbolelo je povsem 20 goved. Živnozdravniški nadzornik M. Schwaml je konstatiral pri seciranju kot vzrok pogina zastrupljenje z gnojilno soljo.

1 liter žganja izpil in umrl. Iz Št. Gandolfa pri Kotmarivasi se nam poroča: V nedeljo, 25. avgusta, je bil pri nas cerkven shod in žegnanje. Ker je bila nedelja za nekatero prekratka, so porabili še ponedeljek. Na Ilovem kegljišču so kegljali med njimi tudi neki Šmončev delavec, ta je prav pošteno pil, da se je že vsem čudno zdelo, da toliko vlija vase. Rekel je: »Kolikor mi kdo kupi žganja, vsega popijem!« Res mu ga kupi nekdo en liter, ki ga je vsega popil, ali komaj je trajalo pet minut, se je zgrudil na tla in v kratkem umrl. Bil je brezveren in obrekovalec. Ko je nekoč hotel neki gospodar moliti rožni venec, je napravil polom in je hotel vse pobiti, namesto da bi bil zraven molil.

Od avtomobila povožen. V jarku ob Beljaški cesti blizu gostilne Sorgo v Celovcu so našli delavca Jakoba Šlamičnika, ki ga je povožil avtomobil ter mu zlomil nogo. Celo noč je klical na pomoč. Drugo jutro so ga prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico v Celovec.

Kuga na gobcu in parkljih je zelo razširjena v špitalskem in beljaškem okraju. V prvem je bilo dne 31. avgusta okuženih nad 270 hlevov, oziroma pašnikov, v občini Podklošter je bilo okuženih 6 hlevov in sicer v Podkloštru 4, na Zilici 2.

V Vrbskem jezeru utonil. V nedeljo popoldne, 1. t. m., je pri kopanju utonil v Vrbskem jezeru pri Otoku mizarski pomočnik Janez Gundelach, rojen leta 1893 v Ljubeku na Nemškem. Distriktni zdravnik dr. Blumenthal iz Vetrinja je dognal, da je utopljenca prijel pri kopanju srčni krč.

Razpis službe sodnega sluga. Razpisana je služba sodnega sluga pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju ali pri kakem drugem sodišču do 1. oktobra.

Brizgalnico z bencin-motorjem je nakupila občina Št. Rupert pri Celovcu tamošnji požarni brambi za 6000 K. Pri poizkušnji se je brizgalnica dobro izkazala in so se o njej vsi navzoči strokovnjaki izrekli zelo pohvalno.

Bilčovs. (Shod.) V nedeljo, dne 1. septembra imelo je naše društvo »Bilka« svoj mesečni shod, kateri je bil zelo dobro obiskan. Tajnik društva je govoril o pijančevanju in svaril navzoče pred to nevarno in grdo navado, katera povzročuje toliko zla povsod, kjer se udomači. Omnia nimis nocent — kar je čez mero, škoduje, zlasti pa pijača, ki duha mori, telo slabi in slovenske domove tujcem izroča. Dal Bog, da bi se protialkoholni katekizem pridno čital in tako ude našega društva obvaroval kuge pijančevanja. — Drugi govornik g. Kriegl iz Št. Jakoba pri Celovcu nas je v svojem predavanju peljal na domači vrt in priporočal možem, naj ženam pomagajo pri njih skrbi za vrt. Na vrtu naj rastejo cvetlice, ki človeka razveseljujejo z lepim cvetom in prijetnim duhom, na vrtu naj žena-gospodinja dobi vse potrebščine za domačo kuhinjo, na vrtu naj bo pa tudi prostorček, kjer se človek v večernem hladu lahko odpočije in v krogu svojih domačih prijetne urice preživi, zlasti, ko se približa večer življenja, ko

se je treba posloviti od sveta in stopiti v večnost. Še večjo skrb kakor domači vrt pa zahteva vrt družine, katerega sta zasadila mož in žena, oče in mati in ga zgradila z zakramentom sv. zakona. Mož in žena morata skupno skrbeti za ta vrt in skupno delati in se truditi, da bo vse v redu, da bo družina Bogu dopadljiva in državi koristna.

Korte. (Shod.) Po dolgem čakanju se je vendar enkrat posrečilo tudi v Kortah napraviti gospodarski shod dne 25. velikega srpana skupno s cerkvenim shodom. Moralni pa smo priklicati gospoda Mavhlerja celo iz Maribora nazaj. Mladi gospod govornik se nam je pač prikupil, a obžalovali smo, da je moral po govoru takoj oditi, ker smo ga želeli v domačem pogovoru še marsikaj vprašati.

Šmarjeta v Rožu. Podpisani župnijski urad s tem izjavlja, da tukajšnji nadučitelj g. Gabron zavoljo petja ni vprašal in tedaj tudi dovoljenja ni imel. Da se kaj takega v prihodnje ne zgodi več, ker učitelj nima pravice vmešavati se v cerkvene zadeve, se je to naznanilo pristojni oblasti. Podpisani za to prej ni niti vedel; ni mogel tedaj samovoljnega ravnanja učitelja preprečiti. — Šmarjeta v Rožu, dne 2. septembra 1912. — Karol Hraha, župnik.

Strojna. (Zmarna prevalljska čenča), katera je še o vsakem značajnem in le količkaj v javnosti delujočem Slovencu razširila nekaj čenč, je tudi o meni čenčarila po prevalljskih krčmah, da sem prosil društvo »Deutscher Schulverein« (Nemško šolsko društvo) za mesto potovalnega učitelja. Čenča, katera sliši tudi travo rasti, kadar potrebuje gradiva za svoja podla obrekovanja, je seveda zatrdjevala, da se ji je to uradno sporočilo, da je videla tudi dotično prošnjo, kateri je bilo priloženih kar dvoje zdravniških spričeval. Vse skupaj pa je seveda popolnoma iz trte zvito in ni ničesar drugega nego **debela laž**, kajti jaz nikoli nisem prosil za tako mesto in tudi nikoli ne bom, ker imam o značajnosti v narodnih zadevah druge pojme, nego prevalljska čenča, katera ima v svoji nemožati breznačajnosti narodnost in narodno prepričanje za suknjo, katero se more poljubno menjati, in sicer kakor pač kaže in zahteva politično vreme. V vrste pohabljenih značajev, katere imenujemo tako dobro in značilno »nemčurje«, me ne bodo izvabile lepe besede raznih lisjakov, a tudi ne preočitne »ljubeznivosti« raznih činiteljev, kateri stojijo javno in na tihem v službi nemškega »Volksrata« (Narodnega sveta). Narodne odpadnike je imenoval nemški učenjak Bartels »lopove«, »lumpce«; rumunski profesor dr. Onisifor Ghibu pa piše o teh pohabljenih, kateri so v sramoto lastnemu narodu in gotovo ne v korist narodu, katerega se kakor golazen klop oklenejo, to-le: »Kako ostudni stvari so odpadniki, ki so zapustili eno dušo in druge najti ne morejo več, ki so žrtvovali materinščino in v sprejetem jeziku ne morejo najti ne duha, ne vsebine!« In nadalje pravi še: »Pomota bi bila, ako bi smatrali odpadnike za prvoborilce kakšne ideje, na primer ideje svetovljanstva (kozmpolitizma) ali splošnega jezika; ne, oni so čisto odločno samo prvoborilci demoralizacije in propada.« V družbi brezdušnih odpadnikov, ljudi brez vsebine, prvoborilcev demoralizacije in dekadence (propada), pač ni prostora za človeka, kateremu so velikega nemškega pesnika-misleca Goetheja globoke besede: »Največja sreča zemljanov je pač osebnost,« življensko načelo. Osebnost, značaj in pa narodno renegatstvo (odpadništvo) sta pa dva popolnoma nezdržljiva pojma. To si naj zapomnijo naši nemčurji! — Mihajlo Svamjak, učitelj.

Borovlje. (Društvo strelcev poživili.) Dolga leta je tu prav dobro uspevalo strelno društvo, ki je čisto vojaško urejeno in tudi vojaško uniformirano. A zadnja leta je društvo vedno bolj hiral. Puškarji pač niso imeli več časa, gojiti ljubezen do našega presvitlega cesarja, do slavne Avstrije in do svoje mile domovine. Zavladal je v članih vsenemški duh, ki zatire vsako domoljubno misel. In kako tudi drugače mogoče? Vsi nemški liberalni listi so polni koprnenja po Vsenemčiji; kako bi se ga potem borovski zvesti bravci teh listov mogli ubraniti! In tako društvo ni imelo več pomena in je mirno zaspalo: puške so

počivale in uniforme visele na klinih. Ker se je pa puškarjem le prečudno zdelo, da v trgu, kjer se izdelata toliko pušk, ni nič vojaškega, so se letos potrudili, da društvo poživijo, kar se jim je res posrečilo. Četudi ne tako močno, kot je bilo svoja leta, vendar se je na sejm že moglo pokazati. Celo župan, ki svoje »patriote« (domoljube) pač dobro pozna, se je čudil, kako se je društvo moglo poživiti. Imamo le eno željo: domoljuben namen ima društvo, da bi tedaj društvo res bilo domoljubno, v katerem vlada pravi avstrijski duh, ki veje že iz osnovnih postav, ki vsak avstrijski narod enako ceni, enako upošteva, vsakemu narodu zagotavlja enake pravice. Da bi to društvo upoštevalo narod, kateremu v resnici člani pripadajo, da bi gojilo ljubezen do svoje krvi, da bi člani ne bili sami izdajalci svojega lastnega naroda, sami judježi, ki za bore groše prodajajo ljubezen do svoje slovenske matere; da bi društvo ne stalo z »Südmarkino« in »Schulvereinovo« podružnico v enaki vrsti, ki vedno grozita puškarjem, da puškarska obrt stoji in pade z nemštvom in da je propaganda za nemštvo prva dolžnost vsakega puškarskega, ki hoče obstati. Dobro blago se bo samo hvalilo, izdajalstvo pa se še nikoli ni in se tudi ne bo.

Celovec. (Patriotizem nemških vojakov.) Patriotizem v tukajšnjem, takimenovanem slovenskem pešpolku št. 17, smo zopet enkrat imeli priliko videti in slišati. V ponedeljek popoldne so prišli trije vojaki, dva podčastnika in en prostak, najbrž nemški Kočvarji, kar se da sklepati po njihovem »Kanderwelsch« v hotel Trabesinger. Videč ob steni slovenske časopise, so začeli zabavljati na »Windische Zeitung« itd. Nato so zapeli »Wacht am Rhein«; ko so končali, so si pa napivali s »Heil All-Deutschland«, in sicer so to večkrat zaklicali. Eden izmed navzočih gostov je šel mirno k telefonu in poklical vojašnico. Ko so hrabri junaki iz »Herrenvolka« zaslišali zvončka glas, pa so jo ročno pobrisali iz hiše. Med potjo so si kupili še v neki trgovini žajfe. Radovedni smo, kaj bode vojaška oblast k temu ukrenila.

Okolica Celovec. (Ljudska izobrazba!) Pri sodišču v Celovcu se je dne 22. avgusta prodalo neko posestvo, ki je prišlo na dražbo vsled malega ostanka obresti pri Koroški Sparkassi. Vsakdo se je čudil, kako da pride tukaj na dražbo posestnik, ki ni hudo zadolžen in je poleg tega še obrtnik. Posestvo se je na dražbi prodalo za približno 4400 kron z vsemi pritliklinami vred. Osem dni potem pride posestnik v Celovec, hoteč svoje stvari urediti in niti ni vedel, da mu je že vse prodano! Popred je bil že sam prodajal svoje posestvo in mu je kupec zanj ponujal že 6000 kron brez pritliklin! Mož ima otroke in ženo, ki je slepa, saj bi sicer morebiti vsaj ona bila pazila, kaj se godi! Ta junak je le videl, da mu hišo cenijo, a ko so cenilci hodili okrog njegove hiše, razjezil se je — in napil žganja, da ni vedel, kaj se godi in kaj mu zapisujejo? Potem se za poslana pisma, ki so pri nas vsa le nemška, četudi so stranke slovenske, ni brigal, ker jih ne razume. Tako so sadovi naših nemških ljudskih šol: ljudstvo najpriprostejših in najvažnejših reči ne ume in pride vsled tega v nesreče zaradi prokletega ponemčevanja, ki se uganja po naši deželi brez vsega usmiljenja. Ljudstvo se potratu in udaja potem še žganjepitju, ki ga konečno pokoplje v pogubo.

Podklošter. (Nagla smrt.) Umrl je dne 29. avgusta, zadet od kapi, stari Kajž, Janez Mesner, v 77. letu svoje starosti. Bil je ugleden mož stare korenine; izvrsten gospodar, dober sosed in katoličan od nog do glave. N. p. v m.! — Dne 3. septembra pa je prestrigla smrt nit življenja 24letnemu Fr. Uršicu, pismonoši v Podkloštru. Rajni je v februarju t. l. radi ženitve šel »proč od Rima« — a 10 dni pred smrtjo se je zopet skesano vrnil nazaj v naročje svete Cerkve. Žalostnim staršem naše iskreno sožalje!

Kotmaravas. (Pretep na veselici požarne brambе.) V nedeljo, dne 1. t. m. je priredila tukajšnja požarna bramba veselico ter je slavila svojo 25letnico. Ob enem se je vršila tudi zaslužna dekoracija dveh članov požarne brambе, Dioniza Pušnika in Petra Šašla; ker je slavnost kazala

bolj mednarodno lice, se je udeležilo lepo število ljudi. Seveda je taka slavnost sama na sebi lepa. Obžalovati pa je pretep na tej veselici. Začel se je nek majhen prepir; iz tega je nastal pretep, kakršnega v Kotmarivasi že dolgo ni bilo. Namesto da bi člani požarne brambе pretep preprečili, pa so se začeli še sami med seboj tepsti in trgati drug drugemu obleko. Tak polom je nastal, da je večina ljudi popihala domu. Eden je dobil celo rano na glavi, nekateri so bili opraskani, drugi zopet so izgubili kape, da so jih potem okoli iskali. Še celo možje, ki so na prvi stopinji v občini, so se vmešavali v pretep. Krivo pretepa pa je bilo — žganje. Društvo je založilo precej litrov finjšega žganja, da se je tam prodajalo, in čisti dobiček je pripadel društvu. Umevno je, da je hotel biti vsak, ki se je nasrkal te pijače, modrejši in močnejši. Daleč okoli ne dobiš takih članov požarne brambе, kakor v Kotmarivasi. Saj se še spominjamo, kako so napadli nekoč mirne Slovence, ki so šli z neke veselice domov ter metali za njimi polena. Naj bi se raje vadili v svoji stroki, namesto da se pretepavajo. Saj požarna bramba ni pretepalno društvo, ampak bi morala služiti v splošno korist celi občini. Čudno je tudi, zakaj bi ne mogel biti na gasilnem domu dvojezični napis, kakor povsod v drugih slovenskih krajih, saj so kronice iz slovenskih rok kaj dobre! Kaj so ti ljudje pravzaprav, menda sami ne vedo. Nemci niso, saj tudi ne morejo biti, ker se pretaka v njih slovenska kri, Slovenci pa nečjejo biti! Požarni brambi pa kličemo k takemu obnašanju: Heil!

Št. Gandolf. (Samomor.) V ponedeljek, dne 2. t. m. se je obesil Tine Kopajnik, prejšnji Bvaželj na Ovču, na Adamičevem skednju v Čahovčah. Nesrečnež je bil prav pripraven, kadar je bil trezen, ali velikokrat je bil pijan; tedaj pa je bil čisto zmeden. Že dvakrat se je mislil obesiti, pa so to vselej preprečili. Enkrat se je hotel s puško ustreliti, pa se tudi ni prav zadel. Vzrok samomora bo najbrž pijanost.

Bistrica v Rožu. (Prepovedana orlovska slavnost in naša nemškutarija.) Ker smo se tukajšnji »Orli« upali na dan z nedolžnim namenom, prirediti dne 25. m. m. večjo slavnost v Svečah, torej na svojih domačih slovenskih tleh, je to prevzetnost bistriške nemškutarije tako zbudilo, da še sedaj bljuva svoj žolč v »Freie Stimmen« in »Bauernzeitung«. Teh par glavic napolinteligence jezi, ker smo se »predzgnili«, povabiti jeseniške »Orle«. In kako hvalijo našo vladu zavoljo njene »skrbni za mir v deželi, vsled katere je morala imenovani shod prepovedati!« Vprašamo vas, ali nam niso Kranjci veliko bližje, kakor nemški pevci iz Gradca? In vendar so smeli slednji brez vsake ovire posetiti Spodnji Rož, dočim se obisk sosedov Kranjcev smatra za provokacijo in kalitev reda in miru v domači občini? Ali se bomo potem čudili, ako že naše preprosto ljudstvo sodi: Slovenci na svojih tleh ne smejo ničesar, privandranim Nemcem pa je vse dovoljeno. Da, res je, kar pišite »Das Volk wird sich selbst zuhelfen wissen«, t. j. ljudstvo si bo znalo samo pomagati; toda ne proti nam, ampak proti vam. — Vso »krivdo« pripisujete našemu g. kaplanu in njegovemu predniku ter se upate soditi o njuni duševni zmožnosti in nadarjenosti. Seveda, razni »napolizobraženci« in fužinski »pisači« so prvi poklicani v to. Seveda, ves prosti čas prazniti čaše ter piti ga na »puf«, to kmalu kdo razume. Tudi ni posebno duhovito, izostati od pridige in nedeljske službe božje, zadaj pa očitati »kaplančkom«, da »razširjajo temo«, namesto »luči«, da »pridigujejo sovraštvo, namesto ljubezni«. Pa saj že zdavna vemo, da imamo razne »škofe« na Bistrici, ki so si sami podelili oblast, zaukazovati kaplanom. Mi vam pa ta od »Südmarke« itd. plačani posel radi prepustimo, da bodete vsaj enkrat plačali svoje dolgoe.

Žitaravas. Sicer ni lepo, če se kdo sam hvali, vendar pa smejo včasih biti izjeme, ako je resnična potreba. V nedeljo, dne 1. t. m., smo se namreč Žitarajci postavili z igro »Miklova Zala«, in priznalo se nam je, da smo jo dobro izvedli. Večjo vlogo kot je imel kak igralec, bolj se je potrudil; kakršen je bil naš Serajnik (g. M. Saplotnik), jih pač nima več dosti naš Korotan. Pa tudi drugi kakor Zala, Mirko, Almira, Mihej, sploh vsi

so bili na svojem mestu. Na splošno željo se igra zopet ponovi v nedeljo, dne 15. t. m. Ker smo imeli za sedaj odlične goste, kakor g. V. Piceja, župana iz Št. Vida, s soprogo in udeležence iz raznih krajev, ki so bili vsi presenečeni nad igro, upamo, da bodo prihodnjič privabili še druge. Hvala vsem igralcem za ves trud, pevcem oziroma pevkam iz Št. Lipša za prijazno sodelovanje!

Spodnji Dravberg. (Posojilnica.) Odbor hranilnice in posojilnice je sklenil zvišati obresti, in sicer počenši s 1. oktobrom t. l. za hranilne vloge od 4% na 4½% in za posojila od 5% na 5½%.

Guštanj. Naše katoliško izobraževalno društvo je priredilo na angeljsko nedeljo svojo prvo letno veselico na Petračevem vrtu. Bali smo se sicer, da nam bo dež ta naš prvi javni poizkus prekrižal, a kakor bi nam bilo nebo naklonjeno, je ravno takrat, ko se je vršila veselica, prestalo deževati. Ker so se ljudje bali slabega vremena, obisk ni bil tako obilen kot bi bil gotovo, če bi bilo ves dan lepo, a vseeno smo lahko prav zadovoljni. Najprvo je nastopil govornik iz Celovca, g. dr. Schaubach, ki nam je v poljudni obliki obrazložil pomen društvenih shodov in podobnih prireditvev. Povdarjal je, kako je potrebno, da se dandanes vsak človek zanima za javno življenje, za raznovrstna socialna vprašanja, za politiko sploh. V skupnosti je moč, zato se je treba kmetu in delavcu združiti, ker združujejo se danes vsi stanovi, dobro vedoč, da bodo le združeni dosegli, kar želijo. Govor je ljudi živahno zanimal, in prav hvaležni smo gospodu govorniku za njegove stvarne in resnične besede. Govoru je sledila igra »V Ljubljano jo dajmo«. Vsi igralci, oziroma igralke, so igrali izvrstno, zlasti oni, ki so imeli glavne vloge, dasi je bilo le malo časa na razpolago za uk in vajo. »Saj Nemci tudi ne igrajo bolje«, je rekel eden izmed Nemcev, katerih je bilo tudi nekaj na naši veselici. Godba na lok, srečolov, šaljiva pošta in petje je skrbelo za zabavo v odmorih in po igri. Skromen je naš začetek, a vendar smo ga lahko veseli. Posebna hvala pa gre seveda vodstvu društva, ki tako požrtvovalno skrbi za povzdigo in procvit našega mladega izobraževalnega društva. Obljubljaja se nam v kratkem zopet ena igra. Tedaj se gotovo vidimo še v večjem številu.

Djekše. Blagoslovljenje novega vodovoda in prenovljene gasilne brizgalne se je pretečeno nedeljo, 1. t. m., popoldne vršilo prav slovesno. Domačinov je prišlo nenavadno mnogo; tujce je deloma zadržalo nestanovitno vreme. Prostor na trgu, kjer je javni vodnjak in kjer je stala lepo ovenčana brizgalna, je bil z venci in z mlaji okrašen. Raz sosednih poslopij so vihrale zastave, in godba požarne brambе je spremljala celo slovesnost. Domači g. župnik je blagoslovil vodovod in brizgalno. V svojem nagovoru se je spominjal dobrotnikov, ki so s podporami in delom, z nasveti in prizadevanjem pripomogli, da je naša vas dobila potrebni vodovod in primerno brizgalno. Povdarjal je veliko dobroto takih naprav in koristni pomen požarne brambе. Vodovod je napravil g. Wagner, podjetnik v Šmohoru v Zilski dolini. Po blagoslovljenju je imela požarna bramba javno vajo in preizkušnjo hidrantov. Živahna prosta zabava v gostilni pri Kramarju in pri Kočmarju je zaključila pomenljivo slovesnost.

Sv. Križ nad Črnečami. (Evharistično leto) se bo proslavilo po možnosti tudi v naši priljubljeni romarski cerkvi. Obhajala se bo zato ob Marijinem Imenu, ko imamo tu glavni shod, tridnevnic na čast presvetemu Rešnjemu Telesu, in sicer bode v petek, dne 13. septembra in v soboto na praznik povišanja sv. Križa, izpostavljeno presveto Rešnje Telo, ob pol 10. uri pridiga in slovesna sv. maša. V soboto zvečer prihajajo navadne procesije, se slovenska in nemška pridiga, potem procesija z Najsvejšim, pri kateri udeleženci svetijo s svečami. Drugo jutro se opravila prično ob 5. uri, ob 10. zopet procesija in slovesna sv. maša s »Te Deum«. — Romarji, častilci presvetega Rešnjega Telesa, sv. Križa, naše ljube Gospe dobrega sveta, povabljeni ste, da v prav obilnem številu prihitite od vseh strani na prijazni hrib sv. Križa, iskat tu duševne tolažbe in poklonit se svojemu Zveličarju v presvetem Rešnjem Telesu!

Politične vesti.

DEŽELNI ZBOR KOROŠKI

bo sklican najbrž na 23. septembra k šestdo osem dnevnem zasedanju.

TURČIJA IN AVSTRIJA.

Predloga avstrijskega zunanjega ministra grofa Berchtolda, da naj se zastopniki raznih držav snidejo v posvetovanje, kako urediti zamotane turške razmere in rešiti v prilog miru narodnostno vprašanje na Turškem, turška vlada ni oficijelno vzela na znanje. Mladoturki so sklicali v Carigrad kongres, na katerem se bodo posvetovali tudi o Berchtoldovem predlogu. »Reichspost« je poročala, da bo grof Berchtold izročil vevlastim določne predloge za rešitev turških zapletenih razmer. Ako jih pa vevlasti ne sprejmejo, bo Avstrija na Balkanu zasledovala politiko proste roke. Ta izjava je na nekatere politične kroge na Nemškem naredila neprijeten utis. Nemški državni kancler Bethmann-Hollweg pride 7. septembra v Buhlavo, kjer se sestane z grofom Berchtoldom, da se pogovorita o skupnem postopanju na Balkanu.

POLJAKI PROTI HEINOLDU.

Vsled bolezni ministrskega predsednika grofa Stürgkha je vodil začasne njegove posle notranji minister baron Heinold. Treba pa bo v kratkem odločiti, ali ministrski predsednik ostane ali odstopi. Ako odstopi, sodijo, da bo njegov naslednik baron Heinold. Poljaki pa se že izražajo, da bi bili proti Heinoldu, ker je svoj čas izrekel Rusinom svojo zahvalo, da so z ozirom na predlog novega brambnega zakona prenehali obstuirati.

SRBI PROTI TURČIJI.

Dne 2. septembra se je vršil v Belgradu ljudski shod, katerega se je udeležilo nad 3000 oseb in veliko častnikov. Govorili so se mnogi bojoviti govori. Nato se je sklenila resolucija, v kateri se vlada pozivlja, naj nastopi kar najodločneje proti Turčiji. Med klici: »Boj Turčiji!« so se zborovalci mirno razšli.

Društveno gibanje.

Slovensko čebelarstvo društvo za Spod. Štajersko priredi od 15. do 19. septembra t. l. v Celju (grad Zg. Lanovž na Lavi) veliko čebelarstvo razstavo. Prav obilni priglasili iz Štajerske, Kranjske in tudi iz Koroške so poročali, da bode ta razstava velezanimiva. Pokazala bode, v kolikej meri je moderno čebelarstvo napredovalo tekom zadnjih let med Slovenci. Vabimo prav pri srčno brate Korošce, da se tudi oni v prav obilnem številu udeležijo te naše razstave in tako pripomorejo, da bode naša prireditelj tudi glede obilnega obiska tem častneje uspela. Upamo, da bode ta sestanek čebelarjev iz tolikih krajev naše domovine nam čebelarjem in našim prijateljem v korist in vzpodbujajo. — V Celju, meseca septembra 1912. — Razstavniki odbor.

Žitaravas. Katol. slov. izobraževalno društvo »Trta« ponovi v nedeljo, dne 15. t. m. v »Društvenem Domu« v Žitarivasi igro »Miklova Zala«. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži 1 K, stojišča 60 vinarjev. Igralci.

Velikovec. Društvo »Lipa« priredi v nedeljo, dne 15. septembra v prostorih »Narodnega doma« zborovanje z veliko narodno igro. Na sporedu je tudi tamburanje mariborskega dijaškega tamburaškega zbora, govor, šaljiva pošta in prodaja šopkov. Vstopnina bo mala. Začetek točno ob treh. Odbor.

Melviče. Dve igri in predavanje s skioptičnimi slikami priredi na Malo Gospojnico popoldne ob 3. uri v župnišču kat. slov. izobraževalno društvo. Vstopnina za ude 30 vin., za neude 40 vin.

Vogrče. Na Malo Gospojnico se popoldne po blagoslovu vrši v gostilni pri Škofu občni zbor podružnice »Slovenske Straže«. Odbor.

Prevalje. Letošnji občni zbor tukajšnjega slovenskega delavskega društva z običajno letno veselico se vrši na praznik Marijinega rojstva, v nedeljo, dne 8. kimovca, popoldne po blagoslovu v prostorih Šteklave gostilne. Na sporedu so: govor, igre »Branec« in »Sinovo maščevanje ali spoštuj očeta« in tombola. Odbor.

Književnost.

Officium divinum. V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je ravnokar izšla in se tam tudi naroča lična knjižica »Officium divinum« ali kratek pouk o breviju v 2. izdaji. Spisal jo je R. Janežič, spiritual v bogoslovju. Cena je ostala ista kakor pri prvi izdaji, dasiravno je ta izdaja pomnožena za 23 strani. Stane broširana 1 K in v platno vezana 1 K 60 v. Knjižica obsega 111 strani. Namenjena je č. gg. slovenskim duhovnikom in bogoslovcem. Kdor jo do dobra prouči, najde v njej vse, kar mu je treba znati, da brevij prav in lepo opravlja po želji sv. Cerkve. Na čelu ima knjiga lepo papeževo konstitucijo »Divino afflatu« z novimi rubrikami vred. Na te se je pisatelj pri spisovanju nove izdaje posebno oziral. Odveč bi bilo to podučno knjigo na dolgo opisovati ali celo hvaliti, hvali naj se sama s tem, da vsem č. gg., katerim je namenjena, zlasti pa novincem — to smo pa z ozirom na novo papežvo tozadevno konstitucijo vsi — pomaga Boga slaviti. Torej: Tolle, lege, disce.

Raznoterosti.

Celovec — Cvelovec? Ker mislim, da je g. dr. M. Potočnik v svoji knjigi o koroških Slovencih s svojo trditvijo, da je pravo ime za Celovec — Cvelovec, le malokoga prepričal, naj mi bo dovoljeno o tem svoje mnenje izraziti. Celovec (Clove), je brezdvomno krajevno ime kakor Zagorica, Zagolovec in sicer Zaglinovec (grad ali naselbina za Glinco) od tega tudi nemško Glanfurt. Kdor pozna narečje Slovencev celovške okolice, mi bo pritrdil; na primer Zaglinovec — Z' hlnovec, Z' lnoec — Z' lovc — Clovc. I. K. Brnca.

Zgodovina glavnega dobitka turških srečk. Delavec steklarne v Göstingu, po imenu Ferdinand Hofer, je pred leti kupil turško srečko na obroke in jo izplačal leta 1907. Eno leto pozneje je umrl. Po njegovi smrti pa je njegova žena iz neprevidnosti z drugimi papirji vred sežgala tudi turško srečko, k sreči pa je ostal kos papirja, na katerem je bila zapisana številka srečke. Te dni pa je prišel k vdovi zastopnik, pri katerem je Hofer svoječasnno srečko naročil, in lahko se misli njeno nepopisno veselje, ko je izvedela, da je srečka njenega ranjkega moža zadela pri žrebanju dne 1. avgusta t. l. glavni dobiček 400.000 frankov. Uvedla je takoj potrebne korake, da se ji dobiček izplača.

Nemci v Pragi. List »Union« prinaša zanimive številke o nemštvu v Pragi. Glavno mesto Češke ima sledeče javne šole: 1. Meščanska šola v Starem mestu za fante: 651 otrok; 416 židov, 162 nemških, 72 čeških otrok. 2. Meščanska šola v Starem mestu za dekleta: 772 otrok; 552 židov, 134 nemških, 84 čeških otrok. 3. Ljudska šola v Novem mestu za fante: 270 otrok; 148 židov, 52 nemških, 69 čeških otrok. 4. Ljudska šola v Novem mestu za dekleta: 339 otrok; 134 židov, 38 nemških, 164 čeških otrok. 5. Ljudska šola na Mali strani: 264 otrok; 8 židov, 70 nemških, 168 čeških otrok. 6. Ljudska šola v Jožefovem mestu: 163 otrok; 110 židov, 38 nemških, 15 čeških otrok. Skupaj 2459 otrok; 1368 židov, 494 nemških, 590 čeških otrok. — K temu je še treba opomniti, da obiskuje v Pragi 3022 nemških otrok, to se pravi takih, ki so za Nemce vpisani, zasebne šole, katerih izkazi pa ne povedo, koliko je med njimi židov. Iz teh podatkov je razvidno, da liberalno nemštvo samo ne mara javnih šol, ker večina otrok pohaja le zasebne šole, in potem je iz teh števil razvidno, kdo med Nemci govori glavno besedo — žid!

Korupcija newyorške policije. Velika porota je dvignila proti policijskemu poročniku Beckerju in proti več drugim osebam tožbo radi umora lastnika igralnega brloga, Rosenthala. Zelig je izpovedal, da je žrtev policijske zarote, ker je iz strahu pred Beckerjem pridobil Roseju štiri može za Rosenthalov umor. Državno pravdnštvo je dognalo, da je Becker v osmih mesecih pri dvanajstih bankah vložil 90.000 dolarjev.

Proti omoženim ženskam. Ravnateljstvo Continental in Commercial banke v Čikagu je naznanilo svojim uradnicam, naj izstopijo iz službe, ker omožene uradnice niso baje prikladne za bančne posle? Ravnatelj Schroeder se je izrazil o tem sledeče:

Trgovina in zakon si nista slična prijatelja. Banka naj bo trgovski zavod, ne pa šola za zakone. Omožena ženska naj bo raje doma, ne pa v pisarni pri strojepisju ali seštevalnem stroju. — Vsled nove odredbe bo prizadetih v omenjeni banki nad 1000 uslužbenk.

Vzorni hišni gospodar. Ker se na Francoskem zmanjšuje prebivalstvo, se pojavlja želja pomagati starišem, ki imajo mnogo otrok. Tako poroča »Matin«: Neki hišni posestnik v Sartrouville je naznanil, da odda malo stanovanje s tremi prostori za ceno letnih 250 frankov. Naznanilu je bil dodan poziv: »Stanarina se zaračuna za vsakega otroka stranke za 10 frankov ceneje.« — Ni se žal nadejati, da bo našel človekoljubni posestnik mnogo posnemalcev.

Gospodarske stvari.

Kako se zaire črnc v semenskem žitu.

Črnc dela marsikateremu kmetu in mlinarju mnogo preglavice. Žito postane manj vredno, da ga mlinar sploh ne mara in vrhutega uniči črnc, ako hudo nastopi, znaten del žitnega pridelka. Marsikaj se je proti črncu že svetovalo, ali pravega sredstva le nismo vedeli. Ko je pa črnc leta 1905 v Nemčiji žetve zelo oškodil, začeli so učenjaki škodljivca resno zasledovati. Dr. Appel in dr. Riehm sta našla sredstvo. Na ječmenu in na pšenici se nahajata dve vrsti črnca: prašni in trdi črnc. (Flugbrand in Hartbrand.) Trdi črnc je trdo črno zrno, ki se šele pri mlatvi zdrobi, prašni črnc pa je mehak, da ga veter raznese na vse strani. Ta črnc se že poleti zarije v ječmen in v pšenico ter tukaj na zrnu zunaj zraste in se v pomladi zarije in zaje v rastlino. Pšenični in ječmenovi črnc se zato težje zatreta kakor ovseni, vendar pa se data tudi ta dva uničiti, ne da bi semenska pšenica ali semenski ječmen vsled tega znatno trpela. Pšenica ali ječmen, ki se naj očistita črnca, se deneta v vrečo in vreča položi štiri ure v vodo, toplo 25 stopinj C. Črnc v ti topli vodi prične rasti. Zdaj se vzame vreča iz te vode in se dene deset minut v vodo, toplo 52 stopinj C. Rahle črnčeve cime se v tako topli vodi zamorijo, žito pa še ni rastlo in mu ta procedura dosti ne škoduje. Pšenica ali ječmen se potem posušita in sejeta malo bolj gosto, kakor sicer, ker se 6 do 10 odstotkov zrn vendar le oškoduje. To sredstvo je tako lahko in priprosto, da se ga lahko vsakdo posluži, kdor ima pri rokah toplomer. V naših krajih zelo trpimo s pšeničnim črncem, posebno letos ga je bilo silno veliko videti, zato bi bilo želeto, da se posestniki pridno poslužijo tega znanstveno izkušeneega sredstva že zdaj pri jesenski pšenični setvi. Kdor nima toplomera, naj si ga pri g. župniku ali v šoli izposodi. Važno je, da drugo namakanje ne traja čez deset minut in da voda ni toplejša kakor 52 stopinj, ali tudi mrzlejša ne sme biti, ker bi sicer črnca ne zamorila.

Izbor pasemskih bikov v jeseni 1912.

Izbor pasemskih bikov, ki naj se uporabijo za spuščanje k tuji živini, bodisi za plačo ali brezplačno, se bo vršil v jeseni 1912. Na spodaj navedenih krajih bodo zbirale bike v to sestavljene komisije, deloma obenem z ogledovanjem živine in premiranjem bikov v deželi, in sicer v sodnih okrajih

IV. Dobrlavas:

1. V Dobrlvasi 18. oktobra ob 9. uri dop.
2. V Metlovju 18. oktobra, ob 3. uri pop.
3. V Št. Primožu (Vogel) 19. okt., ob 9. dop.
4. V Škocijanu 19. oktobra, ob 2. uri pop.
5. V Kamenu 21. oktobra, ob pol 10. dop.
6. V Mohljičah 21. oktobra, ob 12. opoldne.
7. V Galiciji (Teyrowsky) 21. okt., ob 2. p.
8. V Globasnici (Škof) 22. okt., ob 9. dop.
9. V Krstnivasi (Železnik) 22. okt., ob 12. op.
10. V Miklavcu 22. oktobra, ob 2. uri pop., obenem za sosedne občine okraja Železna Kapla.

V. Svinec:

1. V Svincu 20. septembra, ob 10. uri dop.
2. V Mostiču 20. septembra, ob 3. uri pop.

VI. Borovlje:

1. Sele v Srednjem kotu (Užnik) 1. oktobra, ob 9. uri dopoldne.
2. Sele pri Fari (Gregec) 1. okt., ob 12. op.
3. Sele na Frajbasi (Terkl) 1. okt., ob 3. pop.
4. Vesca (Zborčnik) 2. oktobra, ob 8. dop.
5. Šmarjeta (Kramer) 2. oktobra, ob 10. dop.
6. Medborovnica 2. oktobra, ob 3. uri pop.
7. Sapotnica-Ljubelj (Oraž) 3. oktobra, ob 10. uri dopoldne.
8. Podgora (pri pošti) 3. okt., ob 12. uri op.
9. Svetnavas (Košičev Pepček) 3. oktobra, ob pol 4. popoldne.
10. Bistrica v R. (Krajgar) 4. okt., ob 9. dop.

VII. Šmohor v:

1. Štebnu na Zili, Eržnik, 15. oktobra ob 9. uri dopoldne.
2. Šmohorju, premiranje bikov, 15. oktobra ob 3. uri popoldne.

VIII. Celovška okolica.

- a) Plemenski okoliš plave (svetle) pasme v:
1. Podkrnosu, Sibic, 14. oktobra ob 9. uri dopoldne.
 2. Grabštanju, Blatnik, 14. oktobra ob 11. uri dopoldne.
 3. Dolini, 14. oktobra ob 2. uri pop.
 4. Timenici, Šurijan, 15. oktobra ob 10. uri dopoldne.
 5. Št. Jakob ob cesti, Čare, 15. oktobra ob 2. uri popoldne.
 6. Račjivasi, Hafner, 16. oktobra ob 9. uri dopoldne.
 7. Blatogradu, 16. oktobra ob pol 3. uri popoldne.
 8. Kanonenhof, 19. oktobra ob 9. uri dopoldne.
 9. Celovec, konjsko sejmišče, 19. oktobra ob pol 2. uri popoldne.

- b) Plemenski okoliš belanske pasme:
1. Bilčovs, Miklavc, 10. oktobra ob 10. uri dopoldne.
 2. Plažišče, 11. oktobra ob 9. uri dop.
 3. Škofiče ob j., Krištof, 11. oktobra ob 2. uri popoldne.
 4. Šmartin na Dholici, 12. oktobra ob 9. uri dopoldne.
 5. Pričica, Žerjav, 12. oktobra ob 3. uri popoldne.

IX. Rožek v:

1. Rožeku, premovanje bikov, 16. oktobra ob 10. uri dopoldne.
2. Št. Jakobu v R., Kobenter, 16. oktobra ob 2. uri popoldne.
3. Kostanjah, Glančnik, 17. oktobra ob 9. uri dopoldne.
4. Vrbi, Mösslacher, 17. oktobra ob 1. uri popoldne.

X. Št. Pavel v Lab. dol. v:

1. Labudu, premiranje bikov, 25. septembra ob 9. uri dopoldne.
2. Spod. Dravberg, Domaingo, 21. oktobra ob 11. uri dopoldne.

XI. Trbiž v:

1. Naborjetu, Vedam, 1. oktobra ob 10. uri dopoldne.
2. Pontablju, 1. oktobra ob pol 3. uri popoldne.
3. Žabnicah, premiranje bikov, 14. oktobra ob 10. uri dopoldne.

XII. Beljak v:

1. Vernbergu, Schiller, 12. oktobra ob 1. uri popoldne.
2. Beljaku, sejmišče, 14. oktobra ob pol 9. uri dopoldne.
3. Maloščah, Kofler, 14. oktobra ob pol 2. uri popoldne.

XIII. Velikovec v:

1. Djekšah, Kočmar, 1. oktobra ob 8. uri dopoldne.
2. Vovbrah, Špek, 1. oktobra ob 12. uri opoldne.
3. Velikovec, sejmišče, 2. oktobra ob 10. uri dopoldne.
4. Grebinj, sejmišče, 4. oktobra ob 8. uri dopoldne.
5. Pustrica, Šrancer, 4. oktobra ob 12. uri opoldne.
6. Ruda, Škof, 5. oktobra ob pol 9. uri dopoldne.
7. Št. Jakob, Dürnwirt, 5. oktobra, ob 11. uri dopoldne.
8. Tinje, Lavre, 8. oktobra ob 8. uri dopoldne.
9. Šmarjeta, Lavre, 8. oktobra ob 11. uri dopoldne.
10. Mali Št. Vid, Krajner, 8. oktobra ob pol 12. uri popoldne.

11. Iz Trušnja, pri pošti, 8. oktobra ob 5. uri popoldne.

Za bike, ki jih posestniki pripeljejo vprežene v voz, bo komisija dovoljevala vprežne premije po 25 K.

Premirane in subvencionirane bike, ki spomladi 1912 niso bili pripeljani h komisiji za izbor, je treba pripeljati k jesenskemu izboru 1912. Takih bikov ni treba pripeljati k glavnemu naboru, če posestnik predloži komisiji uradno potrdilo županstva, da ima takega bika.

Vseh v vigredi 1912 in pri eventuelnih poizborih licenciranih bikov v jeseni ni treba pripeljati, ker velja izborni list za eno leto.

Kdor spušča svojega ne licenciranega bika k tujim kravam ali telicam za plačo ali zastonj, bo kaznovan v smislu § 11 zakona od 3. oktobra 1908, d. z. št. 23.

Somišljeniki! Zahtevajte v gostilnah računske listke „Slovenske Straže“! Naročajo se v pisarni „Slovenske Straže“ v Ljubljani.

Za evharistični kongres so se prijavili:**Dekanija Pliberk (108).**

Župnija Pliberk (35): Čč. gg. Hornböck Ivan, Nagelschmied Alojzij, kaplana; Riedl Ivan, Šercar Ivan, Majrič Stefan, Turk Ivan, Riedl Aleš, Gradišnik Pavel, Kolenik Filip, Glavar Andrej, Cigler Jožef, Plešivčnik Matevž, Tomaž Pavel, Merva Ivan, Kolenik Franc, Krof Tomaž, Podgornik Terezija, Gobec Terezija, Kušej Marija, Mahorič Neža, Plešivčnik Roza, Čuješ Jera, Gradišnik Marija, Jurc Terezija, Randev Julijana, Plešivčnik Leni, Aleško Terezija, Krištof Franc, Kolenik Aleš, Igerc Anton, Skuk Marija, Linhart Nežika, Kolenik Janez, Kolenik Rezika, Kolenik Polonica.

Ž. Kazaze (3): Č. g. Ulbing Tomaž, župnik; Lipnik Ivan, Fister Urh.

Ž. Guštanj (3): Kotnik Luka, M. Gostinčnik, vlg. Mrak M. Gostinčnik, vlg. Mežnar.

Ž. Šmihel (2): Č. g. Vintar Jožef, č. g. dr. Rožman Gregor, Lesjak Jožef, Karničnik Franc, Pušelj Tomaž, Rožman Franc, Kristan Katarina, Čebul Liza, Ocvirk Lena, Božič Valentin, Kapun Franc, Wutte Ivan, Krištof Neža, Kristan Ivan, Blaž Rudolf, Miklin Ivan, Mlinar Avgust, Lačen Filip, Ferra Leonhart, Mertlič Marija, Jernej Ivan, Malej Marija, Rožman Marija, Sadjak Miha, Plešivčnik Marka, Kraut Lenka.

Ž. Vogrče (9): Č. g. Sekol Ivan, župnik; Konečnik Franc, Miklavč Anton, Šuln Ludovik, Koprivnik Pavel, Vakovnik Pavel, Čebul Marija, Vakovnik Terezija, Kraševac Valentin.

Ž. Prevalje (13): Karničnik Katarina, Štih Jožef, Šumah Silvester, Podlesnik Ana, Pernjak Anton, Kunc Andrej, Kordeš Peter, Sadovnik Ferdo, Rudl Šimen, Lakovnik Jožef, Wessiak Neža, Valente Anton, Kordeš Neža.

Ž. Črna (1): Alojzij Božič.

Ž. Jaborje (5): Weiß Ana, Gutovnik Ivan, Stopar Franc, Smolčnik Peter, Puđgar Jožef.

Ž. Možica (4): Ovnič Franc, Pratkanar Anton, Leskovec Šimen, Leskovec Marija.

Ž. Kotlje (3): Matija Matevž, Kuhar Lenart, Belovec Franc.

Ž. Žvabek (1): Jera Logar.

Ž. Koprivna (3): Kupec Janez, Kupec Janez, Kober Matevž.

Dekanija Tinje (55).

Ž. Št. Peter pri Grabštanju (6): Archer Stefan, Lueger Avgustin, Taupe Magdalena, Kolienz Franciška, Kolienz Štefanija, Dobernig Kristina.

Ž. Tinje (6): Miglar Pavel, Jamnik Šimen, Kriegl Katarina, Einspieler Roza, Holler Ferdinand, Pinkič Katarina.

Ž. Št. Jakob pri cesti (4): David Lorenc, Kueš Roza, Kuharnik Marija, Petrič Franc.

Ž. Št. Tomaž pri Celovcu (1): Sturm Franc.

Ž. Otmanje (1): Wedenig Matija.

Ž. Žrelc (13): Dr. Arnejc Ivan, Rebernik Jakob, Preleber Ožbald, Archer Miha, Božič Franc, Rebernik Miha, Rebernik Jožef, Vidovic Matija, Talman Marija, Talman Anton, Jesenko Marija, Arnejc Jožef, Košat Franciška.

Ž. Radiše (9): Kogelnik Ivan, Kogelnik Jožef, Ogris Martin, Pichler Jurij, Ogris Šimen, Kucher Katarina, Ribnik Jožef, Ribnik Urša, Kribitz Jožef.

Ž. Medgorje (7): Kaplan Anton, Kordeš Jožef, Havnik Kašpar, Tomažič Jakob, Olip Blaž, Lužnik Urša, Veračnik Marija.

Ž. Podkrnos (2): Wutte Roza, Kroplič Janez.

Ž. Grabštanj (4): Bayer Stefan, Kutnik Marija, Harih Katarina, Taušič Gregor.

Dekanija Celovec (32):

Celovec (13): Čč. gg. dr. Ehrlich Martin, dr. Ehrlich Lambert, Smodej Fr., Müller Ana, Bek Katarina, Vavtžar Ana, Oraš Barbara, Gradišnik Ana, Fritz Aleš, Sibic Zdravko, Kulterer Lipe, Meßner Terezija, Zorko Ivan.

Ž. Vetrinaj (3): Kuchar Ivan, Rac Gašpar, Klaccer Stefan.

Ž. Škofiče ob Vrbi (2): Perdacher Jožef, Pinterič Filip.

Ž. Otok (4): Torker Jožef, Lex Jožef, Majenec Matej, Kompoš Matevž.

Ž. Cainče (1): Beguš Franc.

Ž. Breza (1): Kassl Leopold.

Ž. Št. Jurij pri Celovcu (2): Č. g. Virnik Franc, župnik, Kropivnik Ana.

Ž. Hodiše (5): Šrot Jožef, Janeš Miha, Šahar Miha, Štravs Matija, Štravs Franc.

Gospa Sveta (1): Karner Pavel, organist.

Dekanija Dobrlavas (41).

Ž. Dobrlavas (11): Ilgovec Jožef, Krajnc Ivan, Miheu Jakob, Šein Valentin, Simčič Tomaž, Vastel Martin, Dobernik Marija, Hobel Marija, Komar Helena, Pipivnik Peter, Dretnik Ana.

Ž. Št. Vid v Podjuni (1): Boštjančič Šimen.

Ž. Žitaravas (1): Rutar Jurij.

Ž. Globasnica (7): Vesel Jurij, Krajger Helena, Hutter Anica, Pšeničnik Jernej, Jokl Marija, Eržen Rozina, Harich Jožef.

Ž. Jezersko (4): Pečnik Vinko, Robnik Jurij, Robnik Marija, Virnik Alojzija.

Ž. Železna Kapla (11): Boltežar Franc, Bučovník Ivan, Grubelnik Jakob, Knez Helena, Knez Peter, Pečnik Jernej, Rapold Matevž, Rapold Andrej, Sluga Ivan, Sternad Jožef, Sadovnik Urban.

Ž. Galicija (2): Rožer Šimen, Urank J.

Ž. Škocijan (4): Holcer Martin, Ročičjak Jožef, Laker Anton, Krajnc Josip.

Dekanija Borovlje (39).

Ž. Št. Janž v Rožu (8): Fugger Jožef, Malle Šimen, Gabriel Miha, Dissinger Terezija, Štih Marija, Ogris Martin, Malle Jožef.

Ž. Žihpolje (6): Hedenik Ivan, Hedenik Lovro, Moser Jožef, Kropivnik Anton, Zupanc Florijan, Blaž Lovro.

Ž. Sveče (4): Mörtl Valentin, Permož Marija, Cvek Marjeta, Pak Jožef.

Ž. Borovlje (3): Vuk Franc, Prek Albin, Rotter Suzana.

Ž. Kapla ob Dravi (3): Simpel Valentin, Molilnik Terezija, Jane Ana.

Ž. Sele (1): Dovjak Andrej.

Ž. Slovenski Plajberg (4): Laubegger Valentin, Ogris Jožef, Ogris Andrej, Laubegger Franciška.

Ž. Šmarjeta (10): Zablacan Jožef, Sušnik Karol, Wolte Luka, Wolte Terezija, Wolte Valentin, Wolte Jožef, Jagovec Janez, Mali Boštjan, Šajnik Jakob, Tratnik Florijan.

Dekanija Velikovec (31).

Ž. Št. Jurij na vinogradih (5): Ožgan Ivan, Kastner Tomaž, Kassl Ferdinand, Wedenik Jakob.

Ž. Šmarjeta pri Felenbergu (6): Riepl Anton, Kunner Pavel, Linhart Mak, Pušel Frid., Dolinar Ivan, Pušl Jurij.

Ž. Krčanje (3): Blažič Aleš, Pfeifer Neža, Rapac Helena.

Ž. Vovbre (2): Lobnik Jak., Lesjak Alojz.

Ž. Št. Rupert pri Velikovcu (2): Hafner Marija, Pušl Katarina.

Ž. Gorenče (1): Mikula Franc.

Grebinjski Klostir (1): Stražišnik Ivan.

Ž. Ruda (2): Volavčnik Ožbalt, Slugovec Franc.

Ž. Velikovec (2): Čarf Jurij, Dobrovc Jožef.

Ž. Št. Peter na Vašinjah (1): Ovšan Marija.

Ž. Djekše (6): Pečarnik Ivan, Gözelt Jurij, Rosenzopf Urban, Kolman Anton, Puče Janez.

Dekanija Rožak (38).

Ž. Lipa ob Vrbi (8): Nagl Ivan, Reichman Fr., Schüttelkopf Anton, Schüttelkopf Franciška, Schwarz Marija, Kandolf Filip, Rinupold Jožef, Čebul Klemen.

Ž. Št. Jakob v Rožu (10): Gabruč Urša, Nagele Terezija, Ražun Lenka, Dobernik Šimen, Lederer Šimen, Abruč Ivan, Pečnik Ivana, Lepušic Miha, Suher Jožef, Serajnik Marija.

Ž. Pečnica (7): Arnejc Valentin, Arnejc Ivan, Arnejc Jožef, Arnejc Uršula, Smole Ivan, Uršič Franc, Pečnik Gašper.

Ž. Logavas (5): Weiß Jožef, Weiß Matija, Wurzer Luka, Kaki Valentin, Singer Stefan.

Ž. Skočidol (5): Heber Marija, Lasnik Roza, Šervicelj Jos., Šervicelj Anton, Šervicelj Matej.

Ž. Št. Ilj ob Dravi (1): Katnik Matevž.

Ž. Rožek (1): Gregor Arnejc.

Ž. Domžale (1): Serajnik Luka.

Dekanija Spodnji Dravberg (8).

Ž. Libeliče (5): Staudegger Ivan, Staudegger Marija, Schimon Luka, Schimon Ana, Leiner Helena.

Ž. Ojstrica (3): Dr. Lučovnik Ivan, Očko Pavel, Volšak Terezija.

Dekanija Trbiž (5).

Ž. Rabelj (1): Rebenšek Vinko.

Ž. Ovčja vas (1): Ehrlich Rudolf.

Ž. Žabnice (2): Melchar Anton, Wedam Janez.

Ž. Ukve (1): Kukačka Katarina.

Dekanija Šmohor (18).

Ž. Brdo (9): Sturm Anton, Grafenauer Franc, Grafenauer Alojzija, Warmuth Anton, Wallner Pavel, Zimmermann Pavel, Arbeiter Nikola, Grafenauer Matija, Sturm Lucija.

Ž. Bistrica na Zili (6): Wiegele Martin, Kriegl Franc, Millonig Marija, Millonig Janez, Millonig Marija, Millonig Urša.

Ž. Borje (3): Schnabl Šimen, Schnabl Neža, Primšič Janez.

Dekanija Beljak (22):

Ž. Št. Lenart pri sedmih Studencih (18): Podlipnik Jernej, Wucherer Ivan, Pogačnik Ivan, Hrovat Andrej, Truppe Kašpar, Mikl Ivan, Wutti Matej, Brugger Adolf, Modrič Karl, Hochkofler Ivan, Winkler Martin, Samonik Urban, Zollner Jožef, Bergmann Alojz, Samonik Luka, Podlipnik Jože, Kofler Anton, Podlipnik Stefan.

Ž. Loče (1): Knaflič Anton.

Ž. Marija na Zili (1): Erat Anton.

Ž. Podkloster (2): Podlipnik Alojz, Mikula Franc.

Oglasilo se je tudi 7 bogoslovcev, torej skupaj 402 udeležencev.

Kupujte pri trdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Pravi : Franckov:
pridatek za kavo
nosi kot znak ta-le

kavin mlinček.

Pozor pri nakupu zaradi
nahajajočih se ponaredb!

Tovarna v Zagrebu.

im 10

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje kože samo
Steckenpferd-lilijnomlečnato milo od tvrdke Berg-
mann & Co. v Dečnu na L. Kos po 80 h se dobiva povsod.

Loterijske številke.

Praga, 28. avgusta:	51	80	49	33	85
Dunaj, 31. avgusta:	19	89	62	43	2
Gradec, 31. avgusta:	47	61	72	74	87

Tržne cene v Celovcu

29. velikega srpana 1912 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg				80 litr. (biren)		
	od		do				
	K	v	K	v	K	v	
Pšenica	23	43	24	—	15	—	
Rž	21	25	22	68	12	71	
Ječmen	—	—	—	—	—	—	
Ajda	—	—	23	60	—	—	
Oves	20	—	21	45	7	15	
Proso	—	—	—	—	—	—	
Pšeno	—	—	37	60	5	55	
Turščica	—	—	—	—	—	—	
Leča	—	—	—	—	—	—	
Fižola rdeča	—	—	—	—	—	—	
Repica (krompir)	—	—	6	66	3	—	
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—	
Seno, sladko	5	50	7	50	—	—	
„ kisló	4	—	5	50	—	—	
Slama	2	80	4	—	—	—	
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—	—	—	
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—	
Mleko, 1 liter	—	24	—	28			
Smetana, 1 „	—	60	1	20			
Maslo (goveje) . . . 1 kg	2	80	3	20			
Sur. maslo (putar), 1 „	2	80	3	60			
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	20	2	30			
„ sur. 1 „	2	10	2	20			
Svinjska mast . . . 1 „	2	20	2	40			
Jajca, 1 par	—	16	—	26			
Piščeta, 1 par	2	80	3	60			
Race	—	—	—	—			
Kopuni, 1 par	—	—	—	—			
30 cm drva, trda, 1 m²	2	70	3	20			
30 „ „ mehka, 1 „	2	40	2	80			
Živina	Počrez	100 kilogr.				Prignalo	Prodalo
	od do	živa		zaklana			
		od do	od do	od do			
		v kronah					
Konji	—	—	—	—	—	—	
Biki	340	—	—	—	—	2	
Voli, pitani	640	—	—	—	—	2	
„ za vožnjo	420	480	—	—	—	12	
Junci	320	—	—	—	—	1	
Krave	246	600	77	—	—	24	
Telice	300	—	—	—	—	1	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	
Praseta, plemena	13	48	—	—	—	120	
Oyce	—	—	—	—	—	—	

Lepa kmetija

v Škofičah ob Vrbskem jezeru je naprodaj
po zmerno nizki ceni. Posedstvo je arondirano in obsega
23 oralov sveta (6 oralov njiv, 6 oralov sladkih trav-
nikov, 9 oralov lepo zaraslega gozda, 2 orala pašnika),
lep sadni vrt, novo zidano hišo in skedenj. Proda se
z gospodarskimi potrebščinami ali brez njih. Občina
in šola sta slovenski. Pojasnila daje posestnik Anzel-
m Alchholzer p.d. Svatih v Škofičah, p. Vrba ob jezeru
na Koroškem.

Vajenca,

ki je večš slovenščine in nemščine,
sprejme Josip Kandut, trgovina s
steklenino v Borovljah.

Naprodaj je majhno posestvo, ki ima okoli
15 oralov sveta in veliko sadnega drevja. Več se izve
pri Rutarju na Radišah, pošta Žrelc (Ebental) pri
Celovcu.

„Gostilna šlaher“ v Logavesi nad Vrbskim jeze-
rom se priporoča p. n. občinstvu, izletnikom in turi-
stom za mnogobrojen obisk.

Kovačnica na vodo, za orodnega in konjskega
kovača, s stanovanjem, je naprodaj. Pojasnila daje
gosp. Iv. Eberwein pri Božjem grobu, pošta Pliberk,
Koroško.

Zahvala.

Za prisrčne izraze sožalja ob bridki
izgubi, ki nas je zadela vsled smrti ne-
pozabnega soproga, očeta, tasta in starega
očeta, gospoda

Ivan Šumah-a
posestnika

se iskreno zahvaljujemo častiti duhovščini,
ki ga je ob posebno veliki udeležbi spre-
mila in darovala sv. maše, zastopnikom
Posojilnice in hranilnice ter Zadruga v
Sinčivasi, sinški požarni bramb, zastop-
nikom občine dobrolske, vsem darovalcem
krasnih vencev ter vsem, ki so sočustvovali
med boleznijo z rajnikom in mu izkazali
zadnjo čast.

Žalujejoči ostali.

Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pliberku

registr. zadr. z neomej. zavezo

s tem naznanja, da razen običajnega urado-
vanja ob četrtkih

od 1. avgusta 1912 naprej

sprejema hranilne vloge tudi

vsako nedeljo po prvi sveti maši.

Odbor.

Dobra služba

za na dom, že od 14 let naprej, obojega spola.
Kdor želi delati zame predmete, pri katerih si
lahko zasluži na uro 20—40 vin. brez vsake
znanosti, ter želi pojasnila in vzorec od dela,
naj pošlje 60 vin. v znamkah, ki se mu vrnejo,
ako delo sprejme. Izrezljarska trgovina, Šmarje pri Jelsah.

SKRIVNOST

lahke in prožne
hoje. — Nobene
utrujenosti več.
Bolj trpežno kot
usnje. **Pristni**

-PALMA-

KAVČUK - podpetnik.

Dobiva se v vseh tozadevnih trgovinah.

Albin Novak v Sinčivasi

trgovina z manufakturnim in špecerijskim blagom
ter vinom, zaloga cerkvenega olja, cementa in pre-
moga, priporoča svojo vedno svežo zalogo ter raz-
pošilja po železnici in po pošti izborno gorljivo
cerkveno aparat-olje, à la Guillon-stenje, kadila,
pristna štajerska, goriška in tirolska vina.

Za abstinentne brezalkoholne pijače, kakor
malinov, breskvini, hrušov in jabolčni sok.

Cene solidne, postrežba točna.

Družinska PRATIKA za leto 1913 je ravno izšla

z zelo raznovrstno, zanimivo vsebino in mnogimi slikami.
Dobiva se skoro po vseh trgovinah, na debelo pa v Ljub-
ljani: v „Katoliški Bukvarni“, prodajalni „Katol. tiskovnega
društva“, dalje v trgovini Anton Krisper, Vaso Petričič,
F. M. Schmitt in Iv. Korenčan; v Trstu: prodajalna „Katol.
tiskovnega društva“. — Cena komadu 24 vin., po pošti 5 v
več. Zahtevajte jo povsod in ne dajte si vsiljevati drugih pratik.

Poceni češko posteljno perje.

1 kg sivega pukanega K 2—, boljše
K 2-40, napolnelega K 3-60, belega 4-80,
prima puhastega K 6—, prve vrste 7-20,
najboljše vrste K 8-40, najfinejšega
snežnobelega 9-60 **Popolne postelje**
iz gostega rdečega, modrega, belega
ali rumenega nankinga, dobro napolnjene, 1 pernica ali
1 spodnja postelj, 180 cm dolga, 116 cm široka K 10, 13,
15, 18, 200 cm dolga, 140 cm široka K 13, 15, 18, 21, 1 bla-
zina 80 cm dolga, 58 cm široka K 3, 350, 41 90 cm dolga,
70 cm široka K 450, 550, 6 Neugajalce se zamenja
ali vrne denar. — Natančen ilustr. cenik na vse kraje
brezplačno. Benedikt Sachs, Lobes št. 918 pri Piznu (Češko).

Od 1878!

Povsod izkušeni sloveči in priljubljeni
domači zdravili. Pri večjih naročilih
znatno znižane cene.

Lekar- narja **A. Thierry-ja BALZAM.**

Edino pristen z zeleno redovnico kot varstveno znamko.

Postavno zavarovano.

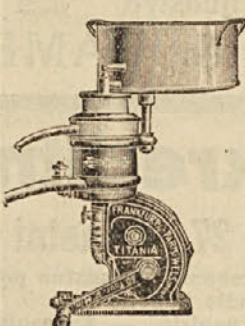
Vsaka ponaredba, posnemanje in raz-
prodaja drugih balzamov z znamko,
ki lahko moti, se bo sodnijskim po-
tom zasledovalo in kaznovalo. — Ne-
dostojljivo zdravilno sredstvo proti
vsem boleznim dihal, pri kašlju,
zasliženju, hripavosti, olajša katár,
prsrne in pljučne bolezni, posebno
dobro sredstvo pri influenci, želod-
čnim boleznim, vnetju jeter in sle-
zene, netečnosti, slabi prebavi, za-
peki, proti zobobolu in ustnim bo-
leznim, trganju v udi, opeklinami,
prišču itd. 12 malih ali 6 dvojnih ste-
klenic ali 1 velika specialna stekle-
nica stane K 5'60.

Lekarnarja **A. Thierry-ja**
edino pristno
centifolijsko mazilo

zanesljivo in sigurno učinkujoče proti vsem
še tako starim ranam, tvorom, ranitvam,
vnetjem, uljesom, odstrani vse tuje reči iz
telesa in prihrani marsikatero bolešno ope-
racijo. Zdravilno sredstvo proti še tako
starim ranam itd. 2 lončka staneta K 3'60.

Razpošilja: Lekarna »Pri an-
gelu varihu« **Adolf THIERRY**
v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se po vseh večjih lekarnah. Na debelo v medicinaldrogerijah.

Titania brzoparilniki za živinsko krmo

z odklopljivim obodom, čisto iz kovanega železa in
jeklene pločevine so zajamčeno neporušni. Naj-
manjša uporaba kuriva, najhitrejše napravljane
pare, najkrajše parenje, slaba krma zopet porabna

Titania centrifuge, v sestavi, trpežnosti in natanč-
nosti v posnemanju neprekošene.
Stroji za sejanje, za obračanje sena, senene grablje itd.
najboljše kakovosti.

Titania tovarna, Wels št. 196, Zg. Avstrijsko.

Zastopstva povsod!! — Pošiljamo na poizkušnje. Plačevanja na ob-
roke rado dovoljeno. Prospekti, spričevala zastoni. Zastopniki se iščejo povsod.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

4 1/2 %

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

4 1/2 %

„Slovenska Straža“ v Ljubljani

želi imeti v vsaki občini po vsem Slovenskem zanesljivega človeka, ki bi sodeloval pri »Ljudskem zavarovanju«. Zagotovljen je dober in trajen zaslužek. Ponudbe pod »Ljudsko zavarovanje« na Slov. Stražo v Ljubljani.

Naprodaj so muzikalije

bivšega vetrinjskega organista J. Rašer, latinske maše od najtežjih instrumentalnih do najlažjih z orglami, kakor tudi preludije različnih vrst in muzikalije za glasovir in gosli, vse še dobro ohranjeno, po jako nizki ceni. Na ogled so vsakomur pri S. Kocijan, org., Žihpolje, Koroško.

*Lastna lovarna
ur v Svici*

1887

Zahtevajte „JUBILEJNI CENIK“ zastonj

1912

Fr. Čuden, Ljubljana.

Z gotovim uspehom

se uporablja za skrbno varstvo vsake rane praško domače mazilo.

Že 40 let se je izkazalo meščno vlažno mazilo, takozvano praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To obvaruje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

1 pušica stane 70 v. Proti preplačilu K 3-16 se pošljejo štiri pušice, za K 7- pa 10 pušic poštne prosto na vsako postajo avstro-ogr. monarhije. Pozor na ime izdelka ter izdelovalca, ceno in varstveno znamko. Pristno le po 70 vin.

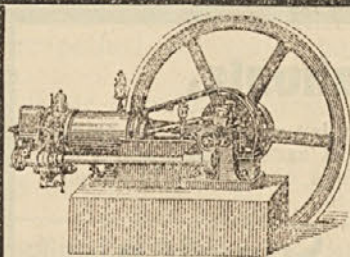

Glavna zaloga:

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni dobavitelj
lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala strana, vogal Nerudove ulice št. 203.

Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogrske, v Celovcu »Pri angelu«, P. Hauser, H. Gutt, Vikt. Hauser.

Vsak strokovnjak
Vam pove, da so

orig. Otmar-motor
stabilen ali nepremaklj. in
poljedelski stroji
iz tovarne

C. Prosch, Celovec,

imejtelja brata inženirja Prosch, najboljši in
najzanesljivejši v obratu.

Zahtevajte specialne kataloge in obiske inženirja!

Srečke v korist „Slovenski Straži“.

4 krone 75 vinarjev

znaša mesečni turško srečko, ki ima šest žre-
obrok za banj z nastop-
nimi glavnimi dobitki vsako leto:

400.000 frankov	200.000 frankov
400.000 frankov	200.000 frankov
400.000 frankov	200.000 frankov

skupaj 1,800.000 frankov.

Prihodnje žrebanje dne 1. oktobra t. l.

Vsak naročnik turške srečke prejme 1 srečko v pod-
poro revnih otrok z glavnim dobitkom v vrednosti
5000 kron zastonj. — Pojasnila daje za „Slovensko
Stražo“ g. Val. Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19.

Edino slovensko narodno podjetje

Hotel Trabesinger

— v Celovcu, Velikovaška cesta št. 5. —

Podpisani voditelji hotela Trabe-
singer se vljudo priporočata vsem
velečenjenim slovenskim in slovanskim
gostom, ki prenočujejo ali za več časa
ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe
lepe, snažne sobe po primerni ceni;
nudi se izborna kuhinja in zajamčeno
pristna in dobra vina iz Slovenskih
goric. Na razpolago je tudi kegljišče
poleg senčnatega vrta. V hotelu Trabe-
singer dobite vsak dan, posebno pa v
sredah, prijetno slovensko družbo. —
V poletnem času pričakuje na kolo-
dvoru gostov domači omnibus. Sloven-
ski romarji in romarice, ustavljajte se
samo v edini slovenski gostilni »Hotel
Trabesinger« v Celovcu, kjer boste
vedno dobro postreženi.

Za mnogobrojen obisk se priporočata voditelji hotela

Lojzika in Pepca Leon.

KUPUJTE

vedno le najboljšo in najcenejšo pratio z imenom

„SLOVENSKA PRATIKA“

za katoliško ljudstvo 37. letnik Varstvena znamka Sv. Jožef

Založna tvrdka KLEINMAYR & BAMBERG v LJUBLJANI.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 8,000.000.

Rezervni fond čez K 800.000.

Denarne vloge
obrestujemo po

4 1/2 %

od dne vloge
do dne vzdiha.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spletu, Trstu,
Sarajevu, Gorici, Celju in ekspozitura v Gradižu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek
300.000 frankov. Na mesečno vplačev. po K 8- za
komad. **Tiske srečke s 4% obrestmi.** Dve žrebanji
na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vpla-
čevanje po K 10- za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.